

Цвѣтѣсамъ ил. св. **Цвѣтѣсамъ** ил. дл. заплеснѣю, плеснѣвью (о винѣ, разсолѣ и пр.): Отъ тиꙗ свойцы вино то и цвѣтѣсва. *Л. Д. 1871 р. 235.*

Цвикѣвниѣ с. м. тоже что цвикъ: При вѣтрѣшните кръзвотечения, кръвата, като нѣма исходъ, са сжирва и раздѣлява са на твѣрда часть или на егъстинакъ и на водена часть или на цвикѣвниѣ. *З. 120.*

Цвикъ с. м., съ чл. **Цвикѣтъ**, сыворотка: Квасеното мяко бѣятъ въ буталка и добиватъ масло и матеница. Матеницата напоконъ преваряйтъ и прецѣждатъ въ цедилката остава извѣра, а прецѣдената рѣдка бѣлизнѣва вѣда са вѣка цвикъ. Цвика ліскатъ вѣнка или го дѣватъ съ помията па крѣвитъ (*Purdonъ*). —

Цвилба с. ж. ржаніе: Излѣзи дульберъ, излѣзи, Да видишъ дульберъ, да видишъ, Каква цвилба по полѣ? Ил 'са чобани съ кафали, Или са моме крадене? *В. 184.*

Цвилѣ ил. дл. 1) ржу (о конѣ): „Оти цвили добра коня? *М. 135.* Кончи ти цвили въ яхъри (обори) На времи ни нажубену. *Ч. 303.* Коньетъ единъ за други цвилеха, Соколи-тѣ единъ за други пищяха. *Ч. 317.* Безъ филологите мнозина отъ настъ ще да захвататъ да мукатъ или да цвилатъ. *З. 78.* 2) плачу, жалуюсь: Шо ми цвилитъ во темна здѣдана? Аль є зміа, али Самовила? *М. 188.* Ветаръ ми веитъ, гора съ лейтъ,—, мома ми цвилитъ: „Оффъ леле майко ми студитъ“. *М. 495.* **Цвилене** с. с. ржаніе: Конски цвиленія (*chevaux hénissants*). *Т. 170.* Пандуринъ засука горнитъ мустаки и препустна презъ зѣбите звуки; мато конско цвилене. *Тб. 99.*

Цвіска с. ж. = звіска — млада овца, първескина (*ср. эти слова*), молодая овца: По-добрѣ е да ся купять такыя млады (телицы, ждребици, цвіски) отъ нѣкое чюждо стадо, за кое-то ся знае, че е отъ харенъ сой. *Л. Д. 1873 р. 269.*

Цврѣсть пр твердый: У хранж-тѣ, что ѳдемъ, има три цврѣсты хранителни вещества, по имѧ: бѣлтачинъ, скробъ (нишеще) и масть. *Л. Д. 1874 р. 54.* Пѣсъчлива и сипкава земя кога е суха быва много цврѣста и корава та не ся оре. *ib. 73 р. 256.* Пѣсъчлива-та прѣсть да стане за корени-ты поцврѣста подлога. *ib. 72 р. 236.* Доклѣ не бѣде помежду ны цврѣсто съгласие и добро братско споразумѣніе, до тогасъ никаква работа не може напрѣдва у настъ. *ib. 71 р. 159.* **Цврѣсто** нар. крѣпко, силено: Кале ми е цврѣсто заградено. *Пс. 12, 104.* Войводитѣ — цалунахъ се на крѣсть, зѣхъ се за рѣцѣ цврѣсто. *Тб. 74.* Отъ много-то влагѣ трошици-ты и така цврѣсто ся счествать и слѣпить, що-то глинава та земя става жилава... *Л. Д. 72 р. 234.* Цврѣсто викай, Момчил юнак, Да те чуе твойто любне. *Пс. 12, 120.* Майка-та са